PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 672 (6106) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 22 septembrie 1969

ECHIPELE GAZDĂ ÎNVINGĂTOARE LA HANDBAL

(amănunte în pag. a 2-a)

În fotografie: *Samungi (Dinamo) depășește apărarea studenților clujeni și înscrie pe lîngă Negovan. Fază din jocul Dinamo București — Universitatea Cluj.*

Foto: N. DRAGOȘ

Trimisul nostru special, EMANUEL VALERIU, transmite din Cleveland

ÎNTÎLNIRI DÎRZE ȘI ÎN ULTIMA ZI A FINALEI „CUPEI DAVIS"

● *Ilie Năstase a cedat în fața lui Stan Smith, după un meci extraordinar: 6-4, 6-4, 4-6, 1-6, 9-11*

● *S. U. A. — România 5-0, scor final*

Așteptam această ultimă zi a finalei cu aceeași emoție, deși pe tabelul de rezultate soarta întîlnirii fusese pecetluită și deținătorii Cupei Davis nu mai puteau fi deposedați de prețiosul lor trofeu. Așteptam însă aceste ultime două partide de simplu, fiindcă ele ne puteau aduce totuși o mult dorită revanșă, măcar parțială. Și iată că Ilie Năstase, acest zvăpăiat Iliuță al nostru, s-a apropiat foarte mult de punctul la care aspira. În fața campionului S.U.A., redutabilul tenisman californian Stan Smith, el a ajuns de 4 ori la mecibal, dar de fiecare dată ratările sale, sau pur și simplu neșansa, l-au privat de o victorie ce părea deja obținută.

În acest ultim meci al său, pe cimentul de la Cleveland, jucătorul nostru nr. 1 a evoluat mult mai aproape de valoarea sa, a arătat resursele de talent și eficacitate de care dispune. El s-a concentrat mult mai mult în joc, a fost atent atît la efectuarea serviciilor cît și la reveniri, cheia jocului pe terenuri rapide. De data aceasta loviturile sale liftate din fundul terenului au făcut adesea breșă, iar driveloburile aterizînd de fiecare dată în spatele lui Smith au smuls ovații în tribune. Dar aceasta nu s-a dovedit suficient, mai ales că au existat în jocul lui Năstase și sumedenie de greșeli, dintre care unele în momente decisive.

Fiecare dintre adversari și-a cîștigat ghemurile la serviciu în primul set pînă la scorul de 3—3, cînd Năstase depășește prin puternice reveniri pe american și realizează primul break al partidei. Ilie joacă din ce în ce mai bine, cîștigă cu 6—4.

Imagine aproape identică în setul următor, cînd același ghem 7 furnizează lui Năstase distanța necesară victoriei, obținută tot cu 6—4, fără probleme deosebite.

Setul al treilea oferă momente de mare intensitate. Americanul este cel care reușește acum un break la mijlocul setului, distanțîndu-se la 5—2. S-ar fi părut că Ilie se pregătește să cedeze, dar iată-l continuînd cu o determinare feroce. Servește, reduce scorul la 5—3, apoi dînd excepționale volé-uri în terenul lui Smith face break la 5—4. Se părea că vom asista în prelungiri, dar — așa cum a început să ne obișnuiască — tînărul nostru jucător ratează copilărește în ghemul următor și pierde la 4—6.

Setul patru, o dispariție totală a lui Ilie Năstase, care nu reușește să mențină ritmul necesar, face greșeli peste greșeli și permite lui Smith să se distanțeze la 6—1. Egalitate pe tabela seturilor.

Decizia urma să survină, deci, numai în setul cinci, iar acesta avea să fie dramatic. Scorul se menține strîns pînă la al 7-lea ghem, în care Smith reușește un break cîștigînd o ultimă minge ce ricoșează din netz: 4—3. Apoi 5—3 și Ilie pare învins. Își cîștigă însă ghemul la serviciu (5—4) iar în următorul oferă publicului cîteva mostre de tenis mare, egalînd: 5—5.

De aci încolo și pînă în penultimul ghem, Năstase este cel care deține inițiativa, conducînd mereu, dar fiind de fiecare dată egalat de Smith, care se agață cu disperare de fiecare minge. 7—6 pentru Năstase și

(Continuare în pag. a 4-a)

MOMENTUL DECIZIEI

Deci, așa cum spuneam în titlul comentariului nostru de ieri, marea surpriză nu s-a produs. Americanilor nu le-a putut fi răpită „Cupa Davis", cupa lor, cea pe care campionul tenisului transoceanic de acum șapte decenii, a pus-o în joc, ca challenge-perpetuu, pentru a desemna în fiecare an cea mai bună echipă din lume, în această disciplină sportivă a eleganței și preciziei tehnice. Dwight F. Davis putea fi mulțumit de această echipă americană a anului 1969 care și-a apărat atît de bine, cu atîta aplicație și clarviziune, șansele în al 58-lea challenge-round. Mulțumit este, bineînțeles, și Donald Dell, căpitanul echipei cîștigătoare, omul care a jucat cea mai bună carte, în această confruntare cu atît de multe necunoscute în preziua startului.

Dar, așa cum spunea Dell în momentul lui 3—0, el n-a fost sigur de victorie decît după ultimul break al partidei de dublu. Atunci, abia, erau înlăturate toate pericolele ce puteau veni de la o echipă care se arătase redutabilă pe întreg parcursul turneului de calificare ce o adusese în marea finală, ca și în primele sale confruntări

(Continuare în pag. a 4-a)

AGENȚIILE DE PRESĂ TRANSMIT:

FRANCE PRESSE: *În fața unor tribune pline pînă la refuz* — scrie MICHEL HENAULT, trimisul special al agenției franceze de presă — *jucătorii californieni Smith și Lutz, care cunosc bine terenul asfaltat deoarece joacă în permanență pe astfel de terenuri, au cîștigat întîlnirea de dublu datorită în special reflexelor rapide și a vitezei în execuție a loviturilor. Gazdele s-au impus logic în fața unui cuplu care se bucură de o frumoasă reputație. Americanii și-au valorificat jocul la fileu, însă de multe ori Țiriac și Năstase — mai ales în setul prim și ultim — au arătat clasa lor care le-a permis să califice echipa României în finala „Cupei Davis", fiind astfel reprezentanții primei țări din estul Europei care obține o performanță atît de înaltă în competiția supremă a tenisului.*

REUTER: În relatările transmise de la Cleveland, este inserată o declarație a lui Stan Smith, care spune printre altele că „...*România posedă o echipă redutabilă, o adevărată formație, alcătuită din doi jucători omogeni, remarcabili tacticieni*". Căpitanul „non-player" al echipei S.U.A., Donald Dell, subliniază, la rîndul său, că **a utilizat cea mai bună formație** „*pentru a avea maximum de șanse în fața echipei României*". El acordă cea mai mare importanță victoriei în proba de dublu, unde românii erau favoriți logici, declarînd că *Smith și Lutz au fost aceia care au făcut ca Salatiera de argint să rămînă în posesia echipei americane.* La rîndul său, Bob Lutz a declarat că meciul a fost greu și că de multe ori în partida de dublu americanii au trecut prin mari emoții. „*Noi am obținut o victorie prețioasă*, a spus Lutz, *în fața unor jucători care au o mare experiență în „Cupa Davis"*.

Trimișii noștri speciali la Atena transmit:

EPILOG TRIUMFAL AL „EUROPENELOR"

AZI, HOPLIȚII SÎNT DOCTORI

Ron Hill cîștigă maratonul, depășindu-l pe Gaston Roelants, într-un final dramatic

Hoplitul Filipides, părăsind cîmpul cu leșuri, după bătălia de la Marathon, n-a avut desigur calea pavată spre Atena și nici gardă motorizată, cu atît mai puțin o armată tehnică în suită, cum s-a întîmplat ieri. Pentru prima oară, în istoria sportului, o cursă de maraton a fost în întregime televizată, cu sprijinul atît de competent și de experimentat al specialiștilor francezi, care nu au ezitat, ca în „Turul Franței", să folosească și elicopterul pentru vederi de ansamblu, în așa fel încît corpului de ziariști străini — mult prea numeros pentru un microbuz — nu i-a mai rămas altceva de făcut decît să se așeze comod în fotolii, în fața micilor ecrane. Printre chiparoși, măslini și tufe de oleandru, pe asfaltul încins și marcat în alb cu var, plutonul s-a menținut grupat, parcă anume pentru a putea prezenta un omagiu comun eroilor lui Miltiade, la impresionantul monument din pămînt bătut, întocmai tumulusurilor celte, la Marathon.

De la Nea Makri începînd, miile de privitori din micul orășel aplaudă călduros pe concurentul cu nr. 702, iugoslavul Nedo Farcici, muncitor manual din Vela Luka, aproape de Split (acum lucrînd provizoriu în Suedia), care a luat cursa pe cont propriu, fierbe mult prea devreme, deși el figura printre favoriți. Singurul care îl urmărește cu insistență este belgianul Gaston Roelants, într-un maiou foarte decoltat, cu bărbuța umbrită de cașchetă, cu ceasul la mînă, ca Nurmi purtînd cronometrul, altădată, în timpul cursei.

Apoi, după 15 km, cînd s-au reunit într-o avangardă de elită, Farcici și Roelants au făcut o conversație, desigur tactică, precum partenerii de compartiment într-o călătorie lungă, și alergarea continuă neobosit, cu doi oameni care taie economicos curbele șoselei, mai abitir decît șoferii bucureșteni. Dar, pe la km 22, belgianul cu numărul 14 a schimbat trenul (și trena!), părăsindu-și companionul. Trecînd singur prin Pikermi, Roelants își găsește calea presărată cu flori. Spinii vin mult mai tîrziu... La punctul de alimentare, liderul apucă din fugă un burete, e nemulțumit, îl azvîrle, apoi i se aduc alți doi bureți cu care își umezește abundent creștetul, își spală ceafa și fața nădușite, înainte de a arunca pe șosea sugativele golite de apă.

Așa călătorește singur pe picioare proprii cel ce de 5 ani vînează, fără succes, un nou titlu, pe care l-ar fi meritat pentru curajul, talentul și rezistența sa fizică. Dar, îl urmează și îl ajunge, la intrarea în Atena, englezul Ron Hill (cu nasul lui de Tăndărică), nu numai chimist, ci și doctor în filozofie la Manchester, chiar dacă nu vă vine să credeți. Foarte proaspăt sub plasa maioului alb, el îl întrece pe un Roelants dezolat, și aceasta pe bulevardul principal, cu puțin înainte de a ajunge la țelul visat timp de 42 de km.

Un hoplit modern și fără zale, numit dr. Ron Hill, a intrat pe anticul stadion din apropierea templului lui Zeus Olimpicul, primind uralele atenienilor și omagiul de bărbăție al celor două vechi statui ce străjuiesc virajele în ac de păr, nu înainte însă de a sări în aer, ca Eusebio sau Dumitrache.

O nouă ceremonie somptuoasă de închidere și nu mai rămîn de spus decît vorbele obișnuite: „Rendez-vous la Helsinki în 1971!".

Victor BANCIULESCU

Ziarul parizian „L'Equipe", în avancronica ultimei probe a „europenelor" — maratonul (de fapt clou-ul acestei a IX-a ediții) spunea că soarele dogoritor și temperatura ridicată vor fi principalii judecători ai eforturilor depuse de temerarii alergători. Dar, spre bucuria în primul rînd a urmașilor lui Filipides, către ora prînzului siniliul cer al Atticii a devenit brun, acoperindu-se de nori. În această primă zi de toamnă, temperatura a coborît iar pe șoseaua care leagă cîmpia Marathonului de Atena circulația mașinilor (la alte competiții un calvar pentru concurenți) a fost total oprită. Au avut acces doar turismele

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 4-a)

„TIMIȘOARA — 700"

TIMIȘOARA, 21 (**prin telefon**). Marile festivități care au avut loc zilele acestea în vechea urbe de pe Bega, ce a aniversat respectabila vîrstă de 700 ani de existență, s-au încheiat duminică după-amiază pe impunătorul stadion „1 Mai", în prezența a peste 30 000 de spectatori.

Competițiile sportive organizate la volei, handbal, baschet, fotbal, popice și orientare turistică, dotate cu „**Cupa Timișoara 700**" s-au bucurat de un deosebit succes. Duminică seara a avut loc un carnaval al tineretului. (**P. ARCAN**, coresp. principal)

DEȘI CU UN JOC MAI PUȚIN, RAPID S-A INSTALAT ÎN FRUNTEA CLASAMENTULUI!

● **Universitatea Cluj a pierdut primul său meci în acest campionat ● A. S. A. întrecută acasă, „la potou", de Crișul! ● F. C. Argeș a obținut încă un punct în deplasare ● Politehnica Iași a marcat „istoricul" său gol 1**

REZULTATE TEHNICE

DINAMO BUCUREȘTI—PETROLUL	1—0	(1—0)
FARUL—U.T.A.	3—1	(3—0)
A.S.A.—CRIȘUL	1—2	(1—0)
POLITEHNICA—UNIVERSITATEA CRAIOVA	1—1	(1—1)
JIUL—STEAUA	1—0	(1—0)
„U" CLUJ—STEAGUL ROȘU	1—2	(1—2)
DINAMO BACAU—F. C. ARGEȘ	2—2	(1—2)
RAPID—C.F.R. CLUJ	2—0	(0—0)

ETAPA VIITOARE (28 septembrie)

PETROLUL—JIUL
C.F.R.—DINAMO BACAU
STEAUA—POLITEHNICA
UNIVERSITATEA CRAIOVA—RAPID
U.T.A.—UNIVERSITATEA CLUJ
A.S.A.—FARUL
STEAGUL ROȘU—F. C. ARGEȘ
CRIȘUL—DINAMO BUCUREȘTI

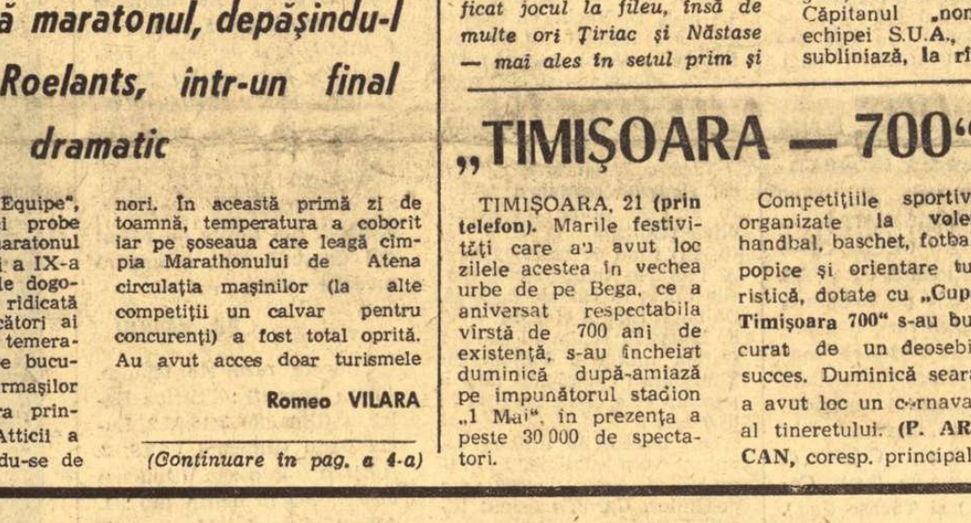

Neagu, irezistibil, înscrie pentru Rapid golul doi

Foto: A. NEAGU

FEROVIARII ÎNTRE EI...

RAPID — C.F.R. CLUJ 2—0 (0—0)

Stadionul Republicii; teren bun; vreme excelentă; spectatori, aproximativ 15 000. Au marcat: Dumitru (min. 56) și Neagu (min. 77).

RAPID: Răműreanu 9 — Pop 7, Lupescu 8, Dan 6, Mușat 6, Dumitru 7, Marin Stelian 5 (min. 46, Codreanu 7), Petreanu 8, Angelescu 7, Neagu 7, Strat 5 (min. 46, Năsturescu 7).

C.F.R. CLUJ: Lengyel 9 — Dragomir 7, Cojocaru 7, Soos 7, Roman 7, Stăncel 6, Bretan 7, Schwartz 6, M. Popescu 5, Soo 4 (min. 68, Țegean), Petrescu 6.

A arbitrat N. Rainea (Birlad) ★★★★★, ajutat de V. Liga (Galați) și Gh. Manole (Constanța).

Trofeul Petschowschi (pentru public): 9.

La tineret-rezerve: Rapid C.F.R. Cluj 0—0.

Rapid a abordat partida cu un aer senioral și de aceea nu-i venea să creadă că minutele primei reprize se scurgeau fără să vină și golurile. Încercările lui **Neagu** (min. 8, cînd a driblat trei adversari dar a ieșit, în cele din urmă, cu balonul în afara terenului, și min. 10, cînd **Lengyel** i-a plonjat curajos la picioare), **Dumitru** (min. 11 șut puternic de la 25 m, dar **Lengyel** a boxat spectaculos în corner) n-au avut rezultat și, într-un asemenea context, **Strat** a ținut să demonstreze, în min. 18, că și o minge-gol, ca cea primită de la Petreanu, la 4 m de poarta goală, poate fi trimisă peste bară!

Simpla enumerare a acestor faze ar putea lăsa impresia că echipa bucureșteană a dominat totuși, dar, în fond, cei care au fost mai mult în posesia mingii, care au pasat mai mult, au fost feroviarii clujeni. Aceștia, însă, n-au avut nici un om de prima linie, capabil să-și asume o pătrundere decisă prin dispozitivul defensiv al giuleștenilor, deși acesta era înclinat spre superficialitate (în special **Dan**).

Strat a plătit ușurința cu care a ratat, rămînînd după pauză

Paul SLĂVESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

CLASAMENT

1. RAPID	5	3	2	0	8—2 8
2. F. C. ARGEȘ	6	3	2	1	15—9 8
3. DINAMO BUCUREȘTI	6	4	0	2	13—8 8
4. UNIVERSITATEA CRAIOVA	6	3	2	1	10—6 8
5. FARUL	6	4	0	2	9—10 8
6. JIUL	6	4	0	2	8—9 8
7. U.T.A.	6	3	1	2	9—7 7
8. „U" CLUJ	6	2	3	1	8—6 7
9. STEAGUL ROȘU	6	3	0	3	7—9 6
10. DINAMO BACAU	6	2	1	3	9—8 5
11. STEAUA	5	2	0	3	17—10 4
12. CRIȘUL	6	2	0	4	9—14 4
13. C.F.R. CLUJ	6	2	0	4	6—11 4
14. PETROLUL	4	1	1	2	4—5 3
15. POLITEHNICA	6	0	2	4	1—7 2
16. A.S.A. TG. MUREȘ	6	1	0	5	5—17 2

LECȚIE DE VIAȚĂ

Zilele trecute, promoția 1959 a liceului Sinaia aniversa 10 ani de la absolvire. Nici nu bănuiam, la început, că acest eveniment avea să-mi prilejuiască o excelentă lecție de viață.

Îmi amintesc cu cîtă emoție am pășit pragul clasei, ca profesor, cu ani în urmă, deși nu eram la începutul activității mele. Era însă primul an în care activam ca profesor în școala unde și eu fusesem cîndva elev. Mai tîrziu, aveam să înțeleg cîtă dreptate avea eminentul profesor Virgil Roșală, scriind: „**Binele, ca și frumosul, copiii îl învață mai ales de la dascălii lor. De fiecare dată, lecția de educație fizică e un examen, dar nu atît pentru elevi, cît pentru tine, profesor. A învăța pe alții, înseamnă a te explica pe tine. Aici, în fața colectivului, omul se arată cu toate ale lui, bune și rele**".

Așa cum am făcut și noi la timpul nostru, la fel obișnuiesc elevii și studenții de azi. Dintr-o pornire interioară, toți, de la cei mai buni pînă la cei mai slabi, își apreciază, își cîntăresc profesorii. Nici unul dintre noi nu scapă de „judecata" lor. De obicei, ei ne pun alături de cel mai vrednic dascăl de care au avut parte în anii de școlaritate. Sentința e săpată în inima lor.

Mă bucuram descoperind la foștii mei elevi o uimitoare tinerețe și robustețe spirituală și mă lăsam purtat pe aripile molipsitorului lor optimism. Era atît de firesc, deoarece fiecare se realizase deplin în societatea noastră de-o vîrstă cu ei: tehnicieni, ingineri, profesori, cercetători, doctori în științe.

Ca elevi, nici unul nu fusese sportiv de performanță și nici unul nu devenise mai apoi. Practicaseră exercițiile fizice cu plăcere și conștiinciozitate și această admirabilă deprindere nu o uitaseră nici mai tîrziu, vorbind cu entuziasm de clipele petrecute în compania „mișcării". Educația fizică și sportul reușiseră deci să facă casă comună cu matematica, chimia, fizica sau româna.

În febra deschiderii noului an școlar, această întîlnire avea o valoare simbolică, stabilind o punte de legătură între generațiile de ieri și cele de astăzi, între foștii nostri elevi și elevii de azi care, cu trupurile bronzate, radiind de sănătate, au așteptat semnalul de începere a cursurilor, întîmpinîndu-ne cu acel „bună ziua" rostit din toată inima.

Aproape 5000 de profesori de educație fizică, dintre care nenumărați proaspeți absolvenți, au pășit pragul unui nou an de învățămînt, poate cu emoții sporite sub imboldul minunatului exemplu oferit de vesnic tinerii noștri dascăli V. Roșală, E. Bran, A. Ionescu, V. Tibacu, Lascu și mulți alții, nu de mult atît de frumos răsplătiți.

Avem o misiune nobilă și frumoasă, de a plămădi generații viguroase și viitori port-drapel ai României socialiste pe diferite meridiane ale globului.

De acum, la catedră să nu avem astîmpăr pînă ce nu vom afla bucuria de a împărtăși elevilor noștri avînturi, de a le oferi tot ce e mai pur în sufletul nostru, prietenia și respectul, încrederea și optimismul.

Succes, dragi colegi!

Ion MATEI